

## *De miezerigheid van een man*

Ik heb een vriend en die is een beetje raar. Ik ben ook een beetje raar, maar daar wil ik het nu liever niet over hebben. Een andere keer misschien. Die vriend meent dat de wereld beter af is zonder pinguïns. Hij zegt: “Pinguïns kwaken niet als kikkers. Kikkers kwaken niet als pinguïns, maar dat doen ze niet, omdat kikkers langer nadenken dan pinguïns. Daarom zijn pinguïns zinloos.”

Laatst was hij verliefd op een meisje genaamd Marian. Dat was niet haar echte naam, maar die wist niemand. Hij stelde zich haar voor als een Griekse tulp in de kleur zwart. Hij was verontwaardigd dat zij hem verliefd had gemaakt, want verliefdheid is net zo zinloos als pinguïns volgens hem.

“Verliefdheid kwaakt niet als kikkers,” zegt hij dan, “en kikkers kwaken niet als verliefdheid, maar dat doen ze niet omdat ze niet verliefd zijn.” Dan houdt hij zijn mond, kijkt me aan alsof hij kikkers het liefst allemaal zou verbannen naar de Zuidpool. Vandaag wilde hij die Griekse tulp een brief sturen, waarvoor hij een heel stuk uit een onbekend en onbetekenend boekje had overgeschreven. Voor hij de postzegel plakte, liet hij mij de brief lezen. Ik heb voorkomen dat het schrijfsel verzonden werd, daar ik hem kon wijsmaken dat tulpen noch pinguïns noch kikkers zijn. Het was mijn enige goede daad van vandaag. Voordat ik de brief opat, heb ik een klein stukje overgeschreven. Zomaar.

*“Excuses, mijn excuses, mijn nederigste excuses voor alles wat ik in mijn vorige bericht heb beweerd.”* [Raar. Het is zijn eerste brief.] *“Mijn grapjes zijn geen grapjes, mijn kennis is geen kennis. Dankjewel dat je me zoveel wijzer hebt gemaakt, ik was een domme man en ben nu iets minder dom, maar nog steeds dom. Dat ik nog het lef heb je een brief te schrijven mag zo ongeveer wel een godswonder heten, want zelfs voor jouw stof ben ik nog niet nederig genoeg om doorheen te mogen kruipen. En dan bedoel ik niet de stof van een saaie rok.*

*Ik hoop dat ik geen kwaad bloed heb gezet. Je bent wel zeer barmhartig dat je je nog hebt verwaardigd enige respons te geven op een bericht dat zo overdadig uitpilde van mannelijke domheid.”* [Ook raar. Het is nog steeds zijn eerste brief.] *“Het kan niet anders of je bent een geweldige vrouw met een warm hart. Mijn bewondering voor jou - die al groot was - is gestegen tot hoogten die met menselijke maten nauwelijks nog zijn aan te geven.*

*Mijn voornemen vanaf nu is om alle pretenties te laten varen, ik heb het recht niet ook maar een pretentie te hebben. Ik zal nog slechts gebruik maken van de vriendelijkste ootmoedigheid die gepast is voor een dame van jouw statuus en met jouw allure. Ik prijs mezelf gelukkig dat, hoewel schandalig laat, het inzicht is gekomen. Ik zal hiermee van meer betekenis worden voor de wereld. Mogelijk ga ik zelfs vrienden krijgen. En dat allemaal dankzij jou! Je hebt geen idee hoe dankbaar ik je nu al ben - want mijn gevoel zegt me dat dit pas het begin is. Jij hebt mij de wijsheid verschaft om mijn mannelijke domheid in te zien. Je hebt een man gered! Je bent geweldig! Je bent enorm! Mijn droom vannacht zal zijn dat ik ooit in mijn leven de zoom van een van jouw knappe rokken zal mogen lipkussen. Met mijn ogen terneergeslagen, want een blik naar jou opwerpen zal mij niet zijn vergund, nietig e worm van een man die ik ben.*

*Verschoning, o liefvallige Marian, maar mijn gemoed schiet vol en ik zal moeten stoppen te schrijven, want wordt alles hier zeiknat. O! Wat ben ik je dankbaar! Ik ben zo blij als een hond met zeven pikken.”* [Weer raar. Hij kan nog geen hond van een pinguïn onderscheiden.] *“Morgen wordt de eerste dag van mijn nieuwe leven! En dat allemaal dankzij jou!”*

En dat allemaal voor een tulp met de vorm van een Griekse vrouw. Mijn vriend volgt nu de bekende ANWB-poolroute.